

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากวิทยานิพนธ์นี้จะเห็นได้ว่าการปรับปรุงงานขั้นที่ 1 จะลดค่าใช้จ่ายลงได้ 59.43% ในการปรับปรุงงานขั้นที่ 2 จะลดค่าใช้จ่ายลงได้ 68.48% ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของโรงงานสร้างอากาศยานภายในประเทศ ยังสามารถเพิ่มขึ้นได้อีกมาก

ปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้ค่าใช้จ่ายในการสร้างอากาศยานปัจจุบันสูง ขอสรุปได้
คือ

1. การทำงานในหน่วยงานราชการไม่เข้มงวดเท่ากับบริษัทเอกชนที่ถือ
คำนวณค่าใช้จ่ายในค่านาง ๆ อยู่ตลอดเวลา โดยยึดเอาความอยู่รอดหรือต้องมีการ
เป็นหลัก เวลาทุกวินาทีหรือเศษส่วนของวินาที มีความสำคัญ เนื่องจากจะต้องมีการจับ
เวลามาตรฐานการทำงาน (Standard time) เวลาการทำงานของคนกับเครื่องจักร
(Man and Machine Time) การว่างงาน (Idle time) และการขนส่งที่
เคลื่อนที่ตลอดเวลา เช่น ล้อกลิ้ง (Rollers) หรือสายพาน (Conveyors)
2. บุคคลที่มีความชำนาญในด้านต่าง ๆ มีน้อย หน่วยงานสร้างอากาศยาน
เป็นของทหาร ทำให้ขาดบุคลากรเรื้อนที่มีความรู้ความชำนาญทั้งด้านวิศวกรรม
(Industrial Engineer) วิศวกรเคมี (Chemical Engineer) วิศวกรไฟฟ้า
(Electrical Engineer) วิศวกรอากาศยาน (Aeronautical Engineer) วิศวกร
เครื่องกล (Mechanical Engineer) ผู้อำนวยการด้านฟิสิกส์และกรรมวิธีโรงงาน
3. ขาดการสนับสนุนและเงินสำหรับดำเนินโครงการ บริษัทต่างประเทศที่
ออกแบบสร้าง เครื่องบินขนาดเดียวกับเราได้รับเงินสนับสนุนโครงการประมาณ 500-
600 ล้านบาท ในขณะที่เราจะได้รับประมาณ 10-20 ล้านบาท

ขอเสนอแนะคือ

1. ค้นคว้าเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับผลผลิตที่ได้โดยละเอียด เปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้ สรุปผลงานที่ได้กับค่าใช้จ่ายในแต่ละปี โดยให้มีผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่ารายจ่ายหรืออากาศยานที่สร้างได้มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าราคาอากาศยานต่างประเทศที่มีขนาดและสมรรถนะใกล้เคียงกัน
2. ติดตามประสานงานกับบุคคล, หน่วยงาน, โรงงานเอกชน ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มบุคคลช่างงาน ชั่วโมงการทำงานทางตรง (Direct Labor) ชั่วโมงการทำงานคนกับเครื่องจักร (Man and Machine Time) ทำให้ผลผลิตสูงและรวดเร็วขึ้น
3. พยายามหาเงินมาสนับสนุนโครงการเองด้วย เพราะประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม จึงเป็นการยากที่จะนำเงินทางด้านเกษตรกรรมจำนวนมาก ๆ มาสนับสนุนโครงการอุตสาหกรรม ประเทศอื่นโคเนเซีย ซึ่งการดำเนินงานตอนแรกก็คล้าย ๆ กับกรมช่างอากาศของเรา แต่ขาดทุนทรัพย์ที่จะสนับสนุน ทำให้ต้องดิ้นรนหาเงินมาใช้จ่ายเอง โดยแยกตัวออกเป็นหน่วยพัฒนาอากาศยานแห่งชาติ มีจุดประสงค์ที่จะผลิตเครื่องบินแบบต่าง ๆ จำหน่ายในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASIAN) เป็นอันดับแรกเพื่อนำเงินกลับไปพัฒนาการสร้างอากาศยานภายในประเทศอีกทีหนึ่ง สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยก็ไครายงานข่าวว่า ประเทศไทยจะได้ซื้อเครื่องบินจากประเทศอื่นโคเนเซียเพิ่มอีก 2 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2523 รวมกับที่ซื้อไว้เดิม 2 เครื่อง เป็น 4 เครื่อง เพื่อนำมาใช้ในกระทรวงเกษตร

ถึงแม้ว่า การลดค่าใช้จ่ายในการสร้างอากาศยานของประเทศเราเป็นการยากที่จะทำ แต่ก็สามารถเป็นไปได้ เมื่อมีการร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย ค่าใช้จ่ายในการสร้างอากาศยานที่ต่ำลงและมีคุณภาพดีขึ้น หมายถึงโรงงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น สามารถสร้างอากาศยานไว้ในประเทศได้ เป็นการลดการเสียดุลย์การค้า และถ้าหากสามารถผลิตจำหน่ายให้กับประเทศอื่น ๆ ได้ด้วยก็จะเป็นผลดีกับประเทศชาติอย่างมาก ทั้งด้านลดปัญหาการว่างงาน ผลักแถมเศรษฐกิจของชาติ และเป็นการนำไปสู่ความก้าวหน้าในการวิจัยค้นคว้าทดลองทางด้านเทคโนโลยีสาขาอื่น ๆ อีกด้วย

ข้อความและข้อมูลที่เขียนไว้ ได้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะเป็นความลับทางราชการ
แต่ด้วยความบริสุทธิ์ใจที่โครงการจะวิจัยข้อมูลต่าง ๆ และนำวิชาการทางด้านวิศวกรรม
อุตสาหกรรมโรงงานมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและศึกษาต่อไปอีก ผู้เขียน
จึงหวังว่าวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจบ้าง.